

GOD OF *Slaughter*

သတ်ဖြတ်သူသွေးနုတ်ဘုရား (ရီယန်)

ဘာသာပြန် - စိုးပိုင်မှူး

စာစဉ် - ၁၆

အပိုင်း (၂၇၁)
ချုပ်နှောင်လိုက်

ဧရာမဓားနီကြီး တစ်ချက် လွဲခဲ့ရုံဖြင့် အကာအကွယ်လွှာက မျက်စိတစ်မှိတ်အတွင်း စုတ်ပြဲ သွားသည်။ ။

ကျောက်သားစင်မြင့် အလယ်ဗဟိုရှိ အဖြူရောင် သလင်းတုံးထဲမှ ဝေဒနာမဲ့ ဝိညာဉ်ချုပ်မီးလျှံ၏ မျက်နှာက သိသိသာသာ အမူအရာပျက် သွားသည်။ ။

စိတ်ဓာတ်ကျသွားကြသော ယုရိနှင့် တိရုန်းက ရှိယန့် အပေါ် အယုံ အကြည်မဲ့သွားကြပြီးဖြစ်သည်။ ။

သို့သော်လည်း ရုတ်တရက် ဧရာမ ဓားနီကြီး ထွက်ပေါ်လာပြီး ခုတ်ပိုင်းလိုက်သည် ကို မြင်လိုက်ရသောအခါ မျှော်လင့်ချက်များ ပြန်လည်နိုးထလာကြသည်။ ။

သူတို့ နှစ်ယောက်က တုန်လှုပ်စွာဖြင့် ထိုထူးဆန်းလှသော ဓားနီကြီးကို ကြည့်သည်။ ။

ရှိယန်က နှုတ်ခမ်းစေ့ကာ ကျေနပ်စွာ ပြုံးလိုက်သည်။ ။

သူ့မျက်နှာက စိတ်လှုပ်ရှားမှုကို ဖော်ပြနေပြီး သွေးနွယ်ရှင်လက်စွပ် ၏ ခန့်မှန်းမရနိုင်သော အစွမ်းကို ခံစားမိသည်။ ။

ဓားနီကြီးက တစ်ချက်တည်း ခုတ်ပိုင်းကာ အကာအကွယ်လွှာကို စုတ်ပြသွားစေပြီးနောက် နောက်တစ်ဖန် မီတာတစ်ရာခန့် ကျယ်ဝန်းသော သွေးအရိန်အဝါများ ဖြင့် ထပ်မံ မြောက်တက်လာသည်။ ။

နောက်တစ်ချက် ခုတ်ပြန်ပြီ။

ထို ဓားခုတ်ချက်သည် ကမ္ဘာကို ထက်ခြမ်းခွဲတော့မည့်အလား

ထို ဓားချက်သည် ကြမ်းကြုက်၏။

ထို ဓားချက်သည် ခိုင်မာပြတ်သား၏။

ဓားကိုယ်ထည်က ကြီးမားလေးလံသော သတ်ဖြတ်ခြင်း စိတ်ဆန္ဒများ ထုတ်လွှတ်သည်။ ။

အရာအားလုံးကို ထက်ပိုင်းပြတ်သွားစေမည့် အလား အားအင်များကို ခံစားလိုက်ရသည်။ ။

"ရွမ်း ... "

အဖြူရောင် သလင်းတုံးက တိုဟူးတုံးသဖွယ် ထက်ခြမ်းကွဲထွက်သွားသည်။ ။

"ဝုန်း ... ဝုန်း ... ဝုန်း ... "

ပေါက်ကွဲမှုက ပြင်းထန်လွန်းလေရာ သံစဉ်သားရိုင်း တောင်ကြီး၏ အတွင်းဘက်ဆီမှ နားကွဲလုမတတ် ထစ်ချုန်းသံကြီးများ ထွက်ပေါ်လာသည်။ ။

ဝေဒနာမဲ့ ကိုးမျိုး ဝိညာဉ်ချုပ်မီးလျှံ လွတ်မြောက် လာလေပြီ ... ။

သံစဉ်သားရိုင်းတောင်ကြီးသည် ကြီးမားထည်ဝါလှသော်လည်း ကမ္ဘာတုန်လောက်သော ပေါက်ကွဲမှု ကြီးကြောင့် ပြင်းထန်စွာ လှုပ်ခါကာ

ကျောက်စိုင် ကျောက်သားများ အဆက်မပြတ် ပြုဆင်းကျလာသည်။ ။

မိတာ ရာနှင့်ချီကာ ကြီးမားသော ကျောက်တုံး ကျောက်စိုင်ကြီးများ အရှိန်ပြင်းစွာ လိမ့်ဆင်းလာ ကြသည်။ ။

မိစ္ဆာသံစဉ်ကလန်နှင့် အတောင်ပံမျိုးနွယ်စုရှိ အဆင့်မြင့် သိုင်းသမားများ စွာသည် အစက တောင်ခြေ အနီးတစ်ဝိုက်တွင် စောင့်ကြည့်နေကြသော်လည်း ယခု သေခြင်းတရား၏ ခြိမ်းခြောက်မှုကြောင့် အနောက်သို့ အဆက်မပြတ် ဆုတ်ခွာကြရပြန်သည်။ ။

အချို့ ထိပ်တန်းသိုင်းသမားများကတော့ လေထဲတွင် လွင့်မျောနေရင်း အရှေ့ကို လှမ်းမျှော်ကြည့်သည်။ ။

ကမ္ဘာမြေသည် ဖုန်မှုန့်များ အဖြစ် ပျက်စီးလာနေသည် ကိုတွေ့သည်။ ။

သံစဉ်သားရိုင်းတောင်ကြီးကလဲ အဆက်မပြတ် ပြိုကျနေပြန်သည်။ ။
သူတို့ က တကယ်ပင် ပြေးစရာ မြေမရှိတော့ချေ။

အားလုံး စိတ်ဓာတ်ကျ ချောက်ချားကာ ကူကယ်ရာ မဲ့ကုန်ကြလေသည်။ ။

ချောင်ကျီလန်း၊ ဂူလင်းလောင်၊ ချူးရန်ချင်း၊ ဟု ချင်းမန်နှင့် အခြား ချုပ်နှောင်ခံထားရသော သိုင်းသမားများ သည် လည်း ကောင်းကင်နှင့် မြေကြီး၏ ပြင်းထန်သော တုန်ခါမှုကို ခံစားရသည်။ ။

မလုံခြုံသော စိတ်ခံစားမှုကြောင့် သူတို့ ၏ မျက်နှာများ တွင် ထိတ်လန့် တုန်လှုပ်ခြင်းများ ဖြစ်ပေါ်နေလေသည်။ ။

ရှိယန်က ချောင်ကျီလန်း၏ ဝိညာဉ်ဖိနှိပ်မှု အချုပ်အနှောင်ကို ဖယ်ရှားပေးခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ ။

ယခုလို အရေးပေါ်အခြေအနေတွင် သူမက ချုပ်တည်း မထားနိုင် တော့ပဲ ဝိညာဉ်နတ်ဘုရား သိုင်းဝိညာဉ်ကို အသုံးပြုကာ နေရာအနှံ့သို့ စစ်ဆေးကြည့်လိုက်ပြီဖြစ်သည်။ ။

သူမ၏ စိတ်အာရုံက သံစဉ်သားရိုင်း တောင်ကြီး၏ အတွင်းပိုင်းသို့ ဝင်ရောက်သွားသည်။ ။

"မကောင်းတော့ဘူး ... အင်မတန် ကြမ်းကြုတ်တဲ့ သတ္တဝါတွေ ... သံစဉ်သားရိုင်း တောင်ကြီးထဲမှာ ရှိနေတယ် ... "

အတန်ကြာ စူးစမ်းလိုက်ပြီးနောက် ချောင်ကျီလန်း၏ အမူအရာက ချက်ချင်း ပြောင်းလဲသွားသည်။ ။

သူမက မိန်းကလေးသုံးယောက်ဘက်သို့ လှည့်ကာ

"ကျောက်တောင်ကြီးထဲက အသက်ဓာတ်က ပြိုင်ဖက် ကင်းလွန်းတယ် ... အဲဒါမျိုး ငါတစ်ခါမှ မတွေ့ဖူးသေးဘူး"

အားလုံးပင် ကြောက်လန့်ကုန်ကြသည်။ ။

"သူတို့ တွေ အထဲမှာ ပြဿနာ တက်နေပြီ"

ချောင်ကျီလန်းက တီးတိုးရေရွတ်သည်။ ။

ထွက်ပြေး လွတ်မြောက်ရန် ရည်ရွယ်ချက်က သူမ၏ စိတ်ကူးထဲသို့ ရောက်ရှိလာသည်။ ။

သူမက အနောက်ရှိ ချောင်မိသားစု သိုင်းသမားအချို့ကို လှမ်းကြည့် လိုက်မိလေသည်။ ။

"သံစဉ်သားရိုင်းတောင်ကြီးက စတင်ပြိုကျလာနေပြီ"

"ရှေးဟောင်း ကျမ်းချက်တွေ တကယ်ဖြစ် လာပြီ ... "

"သွားကြည့်ကြရအောင်"

ထူလုံ၊ ခါဘာ၊ ယာမန်းနှင့် ယီကျန်းမိုတို့ က ကျောက်ဂူကြီး၏ ထောင့်ကွယ်တွင် ရှိနေကြခြင်းဖြစ်သည်။ ။

အချင်းချင်း လေးနက်သော မျက်နှာများ ဖြင့် ဆွေးနွေးတိုင်ပင်ကြပြီးနောက် တစ်ယောက်၏ အတွေးကို တစ်ယောက် မျက်ဝန်းထဲမှ တစ်ဆင့် နားလည်သွားကြသည်။ ။

"သံစဉ်သားရိုင်း တောင်ကြီး ပြိုပျက်သွားတာနဲ့ ရှေးဟောင်း ဘိုးဘေးတွေ နိမိတ်ဖတ်ခဲ့တဲ့ အတိုင်း ငါတို့ မျိုးနွယ်စုတွေဟာ မကြာခင် ပျက်စီးသွားရလိမ့်မယ် ... ဒီကုန်းမြေကြီးဟာ တည်ရှိမှု မဲ့သွားတာနဲ့ ငါတို့ တစ်တွေဟာလည်း ဒီနေရာမှာ ပဲ ရှိနေသေးရင်တော့ ဘာမှ ပြောင်းလဲနိုင်မှ မဟုတ်ဘူး "

ယီကျန်းမိုက အေးစက်သော မျက်လုံးများ ဖြင့် ပြောသည်။ ။

"အဲလိုသာဆို ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ငါတို့ သွားကြည့်မှ ဖြစ်မယ် ... ငါတို့ ရှင်သန်လွတ်မြောက်မယ့် နည်းလမ်း ရှာတွေ့ချင် တွေ့မှာ ပဲ"

"အမှန်ပဲ ... ဒီနေရာမှာ ထွက်ပေါက်မရှိမှ တော့ အဓိကအချက်က အဲဒီ ဝိညာဉ်ချုပ် မီးလျှံဆိုတာပဲ ဖြစ်ရမယ် ... ဒီနေရာကနေ အပြင်လဲ မထွက်နိုင်မှ တော့ ဒီအတိုင်း ရပ်နေတာ ဘာမှ ပိုကောင်းလာစရာ မရှိဘူး ... သေဖို့ စောင့်နေသလိုပဲ ... "

ထူလုံက သဘောတူသည်။ ။

သူက တုံ့ဆိုင်းခြင်းမရှိဘဲ ရှေ့ဆုံးမှ ပြေးထွက် သွားလေတော့သည်။ ။

မိစ္ဆာသံစဉ်ကလန် အကြီးအကဲ သုံးယောက်သည် လည်း တွေဝေမ နေဘဲ တောက်လျှောက် လိုက်ပါသွားကြသည်။ ။

"လူသားမျိုးနွယ် အရူးကောင် ... မင်းက ငါ့ကို အချုပ်အနှောင်က လွတ်အောင် ကူညီပေး လိုက်တယ်ပေါ့။"

အဖြူရောင် သလင်းတုံး ထက်ခြမ်းကွဲသွားပြီးနောက် ဝေဒနာမဲ့ ဝိညာဉ်ချုပ် မီးလျှံသည် ကျောက်သား စင်မြင့်ထက်တွင် ထွက်ပေါ်လာခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။ ။

သူ၏ သိပ်သည်းသော မီးလျှံများ ဖြင့် ပြုလုပ်ထားသည့် မကောင်း ဆိုးဝါး ဆန်သော မျက်နှာက အခြားသူများကို တွေဝေမှုများ မသေချာမှု များ ဖြစ်ပေါ်စေသည်။ ။

သို့သော်လည်း သူ့ဝိညာဉ် စွမ်းအင်၏ ဖျက်ဆီးခြင်း အရှိန်အဝါက အံ့မခန်း ကြီးမားလှသည်။ ။

အားလုံး၏ ဝိညာဉ်အသိက သတ်ဖြတ်ခြင်း၏ ခြိမ်းခြောက်မှု အော် ရာကို ခံစားရကာ လူအားလုံး၏ ဝိညာဉ်က ကြောက်ရွံ့မှုဖြင့် တုန်လှုပ် သည်။ ။

လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်သော ဧရာမ ဓားနီကြီးက စုစုပေါင်း နှစ်ချက်တိ တိ ခုတ်ပိုင်းခဲ့သည်။ ။

ပထမတစ်ချက်က အတားအဆီးကို စုတ်ပြုသွားစေပြီး နောက်တစ်ချက်က အဖြူရောင် သလင်းတုံးကို ထက်ပိုင်း ပြတ်စေသည်။ ။

ဝေဒနာမဲ့ ဝိညာဉ်ချုပ်မီးလျှံကို အတိအကျ လွှတ်ပေးလိုက်ခြင်းပင်ဖြစ် လေသည်။ ။

ဝေဒနာမဲ့ ဝိညာဉ်ချုပ်မီးလျှံ လွတ်မြောက်လာသည် နှင့် ဓားနီကြီးက တုတ်တုတ်မှ မလှုပ်တော့ချေ။

ထပ်ခုတ်လျှင်လည်း အကျိုးမရှိသည် ကို သိရှိဟန်တူသည် ။

ဧရာမ ဓားနီကြီး၏ ကြမ်းကြုတ်သော အော်ရာက လေထဲတွင် ဝေ့ဝဲ နေရာမှာ သွေးနွယ်ရှင် လက်စွပ်ဆီသို့ ပြန်လည် တိုးဝင်သွားသည် ။

"ဂူ ... ..ဂူ ..."

ဝေဒနာမဲ့ ကိုးမျိုး ဝိညာဉ်ချုပ် မီးလျှံသည် ဓားကြီးကို ဂရုမစိုက်ချေ ။

သူက ပျံသန်း လွတ်မြောက် လာပြီး နောက်တွင် ရှိယန်၊ ယုရိနှင့် တိရုန်းထံ လှစ်ခနဲ တိုးဝင်လာသည် ။

"ရွှစ် ... ရွှစ် ... ရွှစ် ..."

အပြာရောင် အလင်းလွှာက မီးတုတ်များ ဖြင့် မီးရှို့ခံရသလို မီးပွားများ ဖွာထွက်လာသည် ။

တိရုန်းလက်ထဲရှိ ကြယ်ပြာသလင်းတုံးက လျန်မြန်စွာ ကျုံ့ဝင် လာလေသည် ။

တိရုန်း၏ မျက်နှာက သွေးဆုတ်ဖြူရော်သွားသည် ။

သူက ရှိယန်ကို အရေးတကြီး လှမ်းအော်လိုက်သည် ။

"ငါ ဆက်မတောင့်ခံနိုင်တော့ဘူး ... မင်း မြန်မြန် ဖြေရှင်းရင်ကောင်းမယ်"

အချိန်တိုလေးအတွင်းမှာ ပင် တိရုန်း၏ လက်ထဲမှ အပြာရောင် သ

လင်းတုံးက ကလေးလေး တစ်ယောက်၏ လက်သီးဆုပ် အရွယ်အထိ ကျုံ့ဝင်သွားပြီဖြစ်သည်။ ။

ထိုသို့ အမြန်နှုန်းဖြင့်ဆက်လက် လျော့ပါးနေလျှင် ကြယ်ပြာသလင်း တုံးသည် နောက်ထပ် မိနစ် အနည်းငယ်မျှသာ ခံပေတော့မည်။

ပြီးလျှင် ထိုအပြာရောင် စွမ်းအင်များ လုံးဝခန်းခြောက် သွားတော့မည်ဖြစ်သည်။ ။

ကြယ်ပြာသလင်းတုံးက အားကောင်းသော အပြာရောင်အလင်းလွှာကို ထုတ်လွှတ်ပြီး ဝေဒနာမဲ့ ကိုးမျိုး ဝိညာဉ်ချုပ်မီးလျှံ၏ ဝိညာဉ် ဖျက်ဆီးခြင်း မီးတောက်များကို ကာကွယ်ထားသည်။ ။

တိရုန်းက ဒီအထိ ဝင်ရောက်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ရဲခြင်းမှာ လည်း ထိုကြယ်ပြာ သလင်းတုံးကြောင့် ဖြစ်သည်။ ။

ကြယ်ပြာသလင်းတုံးသာ သူ၏ အစွမ်းများ ကုန်ခန်းသွားပါလျှင် အပြာရောင်အလင်းလွှာ၏ အကာအကွယ်လည်း ရရှိနိုင်တော့မည် မဟုတ်ချေ။

ထိုအချိန်ရောက်လျှင် ဝေဒနာမဲ့ကိုးမျိုး ဝိညာဉ်ချုပ်မီးလျှံ၏ မီးတောက်များက သူတို့ ၏ ဝိညာဉ်များကို ချက်ချင်း ပြာချပစ်ပေတော့မည်။

အထူးသဖြင့် ရှီယန် ...

သူက ကမ္ဘာမြေအဆင့်သာဖြစ်သည်။ ။

သူ့တွင် အသိစိတ်ပင်လယ် ဖြစ်ပေါ်နေသော်လည်း ဝေဒနာမဲ့ကိုးမျိုး ဝိညာဉ်ချုပ်မီးလျှံ၏ လောင်ကျွမ်းမှုကို ခုခံနိုင်လိမ့်မည်မဟုတ်ချေ။

သူက မျက်စိတစ်မှိတ် အတွင်း ဝိညာဉ် ချုပ်ငြိမ်းသွားရပေလိမ့်မည်။ ။

"အလျင်မလိုပါနဲ့ ဦး ..."

တိရုန်းနှင့် ယုရိတို့ ထိတ်ထိတ်ပျာပျာ ဖြစ်နေသလောက် ရှိယန်က အေးဆေး တည်ငြိမ်နေသည်။ ။

သူက ပြုံးပင် ပြုံးပြလိုက်ရင်း

"စောင့်ကြည့်နေ ...သူက အကြာကြီး မတိုက်ခိုက်နိုင်ပါဘူး"

တိရုန်းနှင့် ယုရိက နှလုံးခုန်သံများ ဆူညံသွားသည်။ ။

သူတို့ က သံသယဖြစ်စွာဖြင့် ရှိယန်ကို ကြည့်သည်။ ။

သူ၏ ယုံကြည်မှုက ဘယ်နေရာမှ လာပါသနည်း။

"တိရုန်း ... မင်း ... ဟေး ... မင်းတို့ တွေ ဘာလုပ်နေကြတာလဲ"

ထိုအချိန်မှာ ပင် ခပ်လှမ်းလှမ်းဆီမှ အသံထွက်ပေါ်လာခြင်း ဖြစ်သည်။ ။

သူတို့ နောက်သို့ လိုက်လာခဲ့သော ထူလုံ၏ ပုံရိပ် ထွက်ပေါ်လာသည်။

။

သူက ဝေဒနာမဲ့ကိုးမျိုး ဝိညာဉ်ချုပ် မီးလျှံကို မြင်သည် နှင့် ထိုအရာ၏ အဖျက်စွမ်းအား ကြီးသော ဝိညာဉ်ခွန်အားကို ခံစားမိသည်။ ။

ပိုထူးခြားတာက ထိုအရာသည် တိရုန်းတို့ ထံမှ ဖယ်ခွာကာ သူ့ဆီသို့ တန်းတန်းမတ်မတ် တိုးဝင်လာခြင်းပင်ဖြစ်လေတော့သည်။ ။

ထူလုံက ငယ်သံပါအောင် အော်ဟစ်ကာ လှည့်ပြေးသည်။ ။

ဒီနေရာသို့ လာရောက်ရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့မိသည် ကို နောင်တကြီးစွာ ရသွားပြီဖြစ်သည်။ ။

ထူလုံနောက်မှ လိုက်ပါလာသော မိစ္ဆာသံစဉ်
ကလန်ခေါင်းဆောင်ကြီး သုံးဦးမှာ လည်း ကိုးရိုး ကားရားတွေ
ဖြစ်ကုန်ကြသည်။ ။ ထူလုံ လျန်မြန်စွာ ပြန်ပြေးလာသည် ကို တွေ့ကြရ
သောအခါ မိစ္ဆာသံစဉ် ကန်ခေါင်းဆောင် သုံးဦးလည်း ဘာမှ စဉ်းစားမ
နေပဲ ပြန်လှည့်ပြေးနေကြပြီဖြစ်သည်။ ။

သူတို့ က ထူလုံထက်ပင် ပို အပြေးသန်လေသည်။ ။

ထူလုံက ထိတ်လန့် ချောက်ချားစွာ အော်ဟစ်နေသည်။ ။

တိရုန်းက ရုတ်တရက် လာရောက် ကူညီလေမလားဟု မျှော်လင့်မိ
သေးသည်။ ။

သို့သော်လည်း ...

တိရုန်းက ...

လျစ်လျူရှုထားပါသည်။ ။

ယုရို၏ လှပသော မျက်ဝန်းလေးများ တွင် အေးစက်စက် အလင်း
ရောင်များ ထွက်ပေါ်လာသည်။ ။

သူမက တစ်ချက် မဲ့လိုက်ပြီးနောက်

"သူက ရတနာကို ဝေစုလိုချင်ပုံရတယ် ... သူ ဒီကို အချိန်မှားပြီး
ရောက်လာတာပါပဲ ... သူ သေသွားလဲ ကောင်းတာပဲ ... ငါတို့ အတွက်
ပိုလွယ်ကူသွားတာပေါ့ ... ထူလုံ မရှိရင် မိစ္ဆာသံစဉ်ကလန် ခေါင်းဆောင်
သုံးယောက်က ဘာမှ လုပ်နိုင်တော့မှာ မဟုတ်ဘူး "

တိရုန်းကလည်း တူညီစွာပင် အေးစက်စက် တုံ့ပြန်သည်။ ။

"သူက ရှီယန်ကို သတ်ဖို့ မိစ္ဆာသံစဉ် ကလန်ခေါင်းဆောင် တွေနဲ့ ပူး

ပေါင်းခဲ့တယ် ... ဒါက ငါတို့ နဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက်မှာ ရပ်လိုက်တာပဲ ... ကြည့်ရတာ သူ့ ဆုတောင်းတွေ မပြည့်တော့ဘူး ထင်တယ် "

ရီယန်က အံ့အားသင့်သွားသည် ။

"စိတ်မပူပါနဲ့ ... ထူလုံ သေသွားရင် မင်းမှာ အန္တရာယ် မရှိတော့ဘူး ဆိုတာ ငါအာမခံပါတယ်.."

ယုရီက အပြုံးဖြင့် ငြင်သာစွာပြောသည် ။

"အခြား ခေါင်းဆောင် သုံးယောက်က ငါနဲ့ တိရုန်းရဲ့ ပြိုင်ဘက် မဟုတ်ဘူး ... မင်းက စိတ်ချလို့ ရပြီ"

တိရုန်းနှင့် ယုရီ ပြောနေတုန်း ဝေဒနာမဲ့ ဝိညာဉ်ချုပ်မီးလျှံသည် ထူလုံကို တိုက်ခိုက်နေသည် ။ မကောင်းဆိုးဝါးဆန်ဆန် ခန့်ညားသော မျက်နှာကြီးသည် ထူလုံ့ ခန္ဓာကိုယ်ကို ဖုံးလွှမ်း သွားလေသည် ။

ထူလုံက ရုတ်တရက် စူးစူးဝါးဝါး အော်ဟစ်သည် ။

သူ့ အော်သံတွင် အလွန်ကြေကွဲစွာ နောင်တရနေမှုများ နှင့် အတူ အလွန်အမင်း နာကျင်မှုများ ပါဝင်နေသည် ။

"ထူလုံတော့ သွားပြီ"

တိရုန်းက ခေါင်းခါယမ်းလိုက်မိသည် ။

သူက ရုတ်တရက် ရီယန်ဘက် လှည့်ကြည့်လိုက်ရင်း

"မင်းက မြန်မြန် မလုပ်ဘူးလား ... ကြယ်ပြာသလင်းတုံးက ခဏနေ သေတော့မှာ နော်"

ရီယန်က မျက်ခုံးများ ပင့်လိုက်ပြီးနောက် တိရုန်းလက်ထဲမှ ကြယ်ပြာသလင်းတုံးကို လှမ်းကြည့်သည် ။

ဆပ်ပြာခဲအရွယ်သာ ရှိတော့သည်။ ။

"အင်း ... အချိန်ကျပြီထင်ပါရဲ့ "

ရီယန်က မတုန်မလှုပ် ပြောသည်။ ။

တကယ်တော့ သူက ကြမ်းပြင်ပေါ်ရှိ သွေးနွယ်ရှင် လက်စွပ်ကို ကြည့်ကာ သွေးပျက်နေခြင်း ဖြစ်သည်။ ။ အတန်ငယ် တုံ့ဆိုင်းနေပြီးမှ သူက သွေးနွယ်ရှင်လက်စွပ်ဆီသို့ လျှောက်သွားလိုက်သည်။ ။

"ဂူ ... .."

သူ ခြေလှမ်းတစ်လှမ်း လှမ်းလိုက်စဉ်မှာ ပင် သွေးနွယ်ရှင်လက်စွပ်က ချက်ချင်းပင် ထပျံကာ သွေးရောင် အလင်းတန်း တစ်ခုသဖွယ် သူ့ထံ ပြေးဝင်လာသည်။ ။

ရီယန်က ကမန်းကတန်း လက်မြှောက်ကာ ဖမ်းလိုက်သည်။ ။

သို့သော်လည်း သူ့ လက်ချောင်းများ ဖြန့်ကားလိုက်စဉ် တွင် ပင် သွေးနွယ်ရှင် လက်စွပ်က သူ့ လက်သူကြွယ်တွင် ရောက်ရှိနေနှင့် ပြီးဖြစ်မှန်း သတိပြုမိ လိုက်လေသည်။ ။

တစ်ချိန်တည်းမှာ ပင် ဧရာမ ဓားနီကြီးကလည်း လေထဲတွင် လွင့်မျောကာ သွေးနွယ်ရှင် လက်စွပ်ထံ ပျံသန်းလာသည်။ ။

အံ့မခန်း သွေးအရှိန်အဝါများ ကိုလည်း တစ်ပါတည်း ဆွဲခေါ် လာလေသည်။ ။

တိရုန်းနှင့် ယုရိတို့ ၏ သူငယ်အိမ်များက ကျဉ်းမြောင်းသွားကြသည်။ ။

မလုံခြုံသလို စိတ်ခံစားကြရသည်။ ။

စိတ်ဝိညာဉ်အဆင့် ဆိုသော်လည်း နတ်ဘုရားအဆင့်လောက် ကျင့်ကြံခြင်း အဆင့်အတန်း ရှိသော သူတို့ နှစ်ယောက်သည် ပင် ထို ဓားနီကြီး၏ မိုးမြေသိမ့်သိမ့် တုန်လောက်သော စွမ်းအင်ကို ခံစားရသည် ။

ထိုဓား၏ အံ့မခန်း ထက်ရှုမှု အရှိန်အဝါက သူတို့ ကိုပင် ကြောက်စိတ်ဝင်စေပါသည် ။

ထိုဓားကြီးထဲတွင် မြှုပ်ကွယ်ထားသော လျှို့ဝှက်ချက် များ စွာ ရှိနေဦးမည်မှန်း သူတို့ ခံစားမိသည် ။

ဓားကြီးက ရှီယန် လက်ချောင်းပေါ်ရှိ သွေးနွယ်ရှင် လက်စွပ်ထဲသို့ ဝင်ရောက် ပျောက်ကွယ်သွားသည် ။

အရှိန်အဝါ အရိပ်အယောင်ပင် မကျန်ရစ်ခဲ့ချေ။

တိရုန်းနှင့်ယုရီလဲ ခုမှ သက်ပြင်းချနိုင်သည် ။

သူတို့ နှစ်ယောက်က တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် လျန်မြန်စွာ အကြည့်ချင်း ဖလှယ် လိုက်ကြသည် ။

ရှီယန် လျှို့ဝှက်ချက်များကို သူတို့ ပိုမို တူးဖော်ရဦးမည်ဆိုသည် အဓိပ္ပာယ်ဖြစ်သည် ။

ရှီယန်ကတော့ သူတို့ ၏ မျက်နှာမှ အမူအရာများကို သတိမပြုမိပါ။

သွေးနွယ်ရှင်လက်စွပ် သူ့လက်ပေါ်သို့ ရောက်လာသည် နှင့် သူက ဝိညာဉ်အသိကို ဖော်ထုတ်ကာ လက်စွပ်ထဲရှိ အခြေအနေကို လေ့လာလိုက်သည် ။

သွေးနွယ်ရှင် လက်စွပ်ထဲတွင် ၊ အေးစိမ့်ရေခဲမီးလျှံ၊ မြေကမ္ဘာမီးလျှံ

နှင့် ဓားနီကြီးတို့ ၏ အကန့်များ အပြင် နောက်ထပ် အကန့်အသစ်တစ်ခု ဖြစ်ပေါ်နေလေပြီ။

ကျယ်ဝန်းသည် ။

ကြီးမားသော ရှစ်မြောင့် ကျောက်သား စင်မြင့်ကြီးရှိသည် ။

ထိုစင်မြင့်ကြီး၏ အလယ်တွင် အဖြူရောင် သလင်းတုံးတစ်ခု ရှိနေသည် ။

နေပါဦး ... ဒါ ကျောက်လိုက်ဂူကြီးပဲ ...

သွေးနွယ်ရှင် လက်စွပ်ထဲတွင် အသေးစိတ် လေ့လာကြည့်ပြီးနောက် ရှီယန် မျက်နှာက တစ်မျိုး ဖြစ်သွားသည် ။

သူ့မျက်လုံးများက အရောင် တဖျတ်ဖျတ် လက်နေပြီး သူ့မျက်ခုံးများက ထိစပ်လုမတတ် တွန့်ကွေးနေကြသည် ။

သွေးနွယ်ရှင် လက်စွပ်ထဲရှိ လေးခုမြောက် နေရာလွတ်က ယခု သူတို့ ရပ်နေသော နေရာနှင့် တစ်ပုံစံတည်းပင် ဖြစ်သည် ။

မီးတောင် ချော်ကျောက်နံရံများ ၊ ကျောက်သားစင်မြင့်၊ သလင်းတုံး၊ ဂူ မျက်နှာကြက်များကစ တထေရာတည်း တူညီနေလေသည် ။

သွေးနွယ်ရှင် လက်စွပ်က ဝေဒနာမဲ့ကိုးမျိုး ဝိညာဉ်ချုပ်မီးလျှံကို ချုပ်နှောင်ရန် အစစအရာရာ ပြင်ဆင်ခဲ့ပြီးလေပြီ။ ဒါ ဆိုရင်တော့ လုပ်စရာ တစ်ခုပဲရှိတော့သည် ။

"ချုပ်နှောင်လိုက်တော့"

ရှီယန်က တစ်ချက် မာန်သွင်းကာ လက်သီးဆုပ်ကို မြှောက်လိုက်သည် ။

သွေးနွယ်ရှင်လက်စွပ်ကို ဝေဒနာမဲ့ ဝိညာဉ်ချုပ် မီးလျှံရှိရာဘက်သို့
ချိန်ရွယ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။ ။

ထူလုံ၏ ခန္ဓာကိုယ်ထဲသို့ ထိုးဖောက် ဝင်ရောက်နေသော ဝေဒနာမဲ့
ဝိညာဉ်ချုပ်မီးလျှံ ...

ရုတ်တရက် ကျယ်လောင်စွာ အော်ဟစ်လေတော့သည်။ ။

"ဘာကြီးလဲ ... မဖြစ်နိုင်ဘူး ... ငါ့ကို ဆွဲထုတ်နေတာလား ... ငါမယုံ
ဘူး ... ငါမယုံဘူး ..."

*****